

95 Եւ արդ ըստ աւրինակի գրելոցս առ ի մէջ գերանելեաց սուրբ հարցն զվարս եւ զվախճան փոքր ինչ պատմելով՝ ի կատարումն զբանս ածից. ոչ եթէ ի հին համբաւուց գրուցաց տեղեկացեալ եւ մատենագրեալ զայս կարգեցաք, այլ որոց մեզէն իսկ ականատես կերպարանացն եւ առնութեանկաց հոգեւորական գործոց սրբոցն. եւ լսողք շնորհապատում վարդապետութեանն. եւ նոցին սրբոց վարդապետաց արբանեակ ըստ նոցին աւետարանական հրամանացն. ոչ առ սուտակայպատում յարմարեալ զբանս ի մեր գովութիւն զհայրենիսն յարգելով, այլ զյաճախագոյնսն թողեալ զառաքինեացն հանդէս, որ այժմ ծածկեալ է ի Զրիստոս եւ յայնժամ ընդ նմա յայտնեսցի փառաւք, յորժամ գայցէ փառաւոր լինել ի մէջ սրբոց իւրոց: 96 Այլ սուղ ինչ նշանաւոր գիտակացն պատմելով՝ զհամառաւտս կարգեսցուք, որք ոչ մեզ է շահս, այլ եւ որք զմատեանս ընթեռնուն, յայտնեսցի արանցն քաջութիւնն: 97 Քանզի եւ ոչ իսկ հանդուրժեաք բաւել կարել զամենայն արարեալս սրբոցն գրով նշանակել զհրաքանչիւրսն, այլ ի դիւրագոյնսն եւ ի հեշտագոյնսն զանձինս պարապեսցուք, եւ զանցեալ զբազմախումն արգասեաւք սրբոցն առ ի մանրակրկիտսն առնելոյ թողաք, եւ զկարեւորագոյնսն սուղ ինչ մատենագրեցաք ըստ մերում կարի, ոչ ի պատիւ ընտրելոցն մերձաւորացն Զրիստոսի, որք ամենապայծառ հաւատով եւ վարուք ծանուցեալք եղեն, այլ յաւրինակ քաջալերիչ հոգեւոր ծննդոց իւրեանց, եւ որոց նոքաւք աշակերտելոց իցեն զճշմարտութիւն յազգս իւրեանց՝ աւանդեցաւ այս, ի փառս ամենասուրբ Երրորդութեանն Յաւր եւ Որդւոյ եւ Յոգւոյն Սրբոյ, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից. ամեն: